

Laulu Vihannille

Vihannin kunnan kotiseutulaulu

Taneli Kuusisto

Tyvenesti liikkuen

mf
1. Si - nä ui - nuit rau - has - sa ra - kas maa, tu - hat

mf
3
vuot - ta Sun un - ta - si kes - ti. Su - a sel - lais - na tah - toi - sin

6
ra - kas - taa, Si - nä, äi - ti - ni, i - kui - ses - ti.

2. Olit siintävän seutujen erämaa,
ei rauhaasi rikkonut kukaan.
Pedot metsän pyydysti saalistaan,
huudot häipyivät tuulien mukaan.

3. Rämekorpjen seutu, hyljitty maa.
Täällä halla vain huurusi soissa.
Mies Saamen vain kaiutti kannustaan,
– pellonraivaaja pysyvi poissa.

4. Käy kauttasi jo idän kauppatie,
se merien äärelle johti.
Myös vainoojan parhain se kulkea lie,
hekin samosi rantoja kohti.
6. Oli tervasta kylliksi nuotioon
ja lehdoissa kukkuivat käet.
– Käy sisälle ajan tuokioon,
niin heimosi saapuvan näet! –
8. Sai idästä kauppatien kulkijat,
he leppoisan järven keksi.
Tuli rannalle kasket viljovat,
kalaa järvestä einehiksi.
10. Kuin yhtä he perhettä olivat
tai oksat yhdessä puussa.
Oli juhlahetkensä rattooivat
ja tarinat illansuussa.
12. Vuossadat vierivät vitkalleen,
miespolvet syntyi ja sammui.
Ja pellot kasvoivat kunnailleen,
kujilla karjat jo ammui.
14. Nyt uudet on arvot ja ihanteet
ja uusi on elämän tahti.
Vanhaa on iltojen autereet
ja vanha on totuuden mahti.
14. Ovat maat nämä meille maireat,
on Vihanti verrempi muita.
Näet kaivostornit nyt mahtavat,
maan rikkaudet ruokkii nyt suita.
5. Tämä tie etsi turhaan vertaistaan,
ei siltoja tarvinnut yhtään.
Rankkasade sen kunnosti, kerrotaan,
oli lammessa kaloja nyhtää.
7. Sa näet, kun tulevat raivaajat,
he saapuvat kolmea kautta.
Tulee lännestä maisin matkaajat,
toisten hummana on honkalautta.
9. Tänne kylää kolme nyt kaskettiin,
kylät kauneine pirtteinensä.
Ja taloja tarmolla asuttiin,
näin huhtine, halmeinensa.
11. Myös elämän kuorman he kantoivat
aina veljinä yhteisesti.
Avun toisilleen kun antoivat,
niin parhaiten jokainen kesti.
13. Ajan virta se vierivi eellehen
yhä kiihtyen kulussansa.
Kaikki on arvottu uudelleen,
uusi aika ja – uusi kansa.
15. On koulut ja kartanot uhkeat,
joet avattu tulvien tulla.
On seurojen talot juhlat
eri aatteiden kilpailulla.
15. Sinä eläös rauhassa, rakas maa,
tuhat vuotta Sun untasi kesti.
Sua tällaisna tahtoisin rakastaa,
kotiseutuni, ikuisesti.

Jaakko Verkasalo